तत्र स्नेहाकुलैर् यद् यद् उक्तो ऽभूद् भृत्यबान्धवैः,
तत्र तत्र स हा भद्र इति प्रत्युत्तरं ददौ । 247
वैद्योपदिष्टैर् अभ्यङ्गैर् अभ्यक्तो ऽपि स तत्क्षणं
अङ्गम् उद्धूलयामास भूरिणा भस्मरेणुना । 248
स्नेहेन राजपुत्र्या च स्वहस्ताभ्याम् उपाहृतः
आहारस् तेन सहसा पादेन 'आहृत्य चिक्षिपे । 249
एवं स तस्थौ कतिचिद् दिवसांस् तत्र निःस्पृहः
पाठयन् निजवस्त्राणि कृतोन्मादो विदूषकः । 250
अशक्यप्रतिकारो ऽयं, तत् किमर्थं कदर्थ्यते,
त्यजेत् कदाचन प्राणान्, ब्रह्महत्या भवेत् ततः । 251
स्वच्छन्दचारिणस् त्व् अस्य कालेन कुशलं भवेत्,
इत्य् आलोच्य स च 'आदित्यसेनो राजा मुमोच तं । 252
ततः स्वच्छन्दचारी सन् अन्येद्युः साङ्गुलीयकः
वीरो भद्रां प्रति स्वैरं स प्रतस्थे विदूषकः । 253
गच्छन् अहर् अहः प्राच्यां दिशि प्राप स च क्रमात्
मध्ये मार्गवशायातं नगरं पौण्ड्रवर्धनं । 254
मातर् अत्र वसाम्य् एकां रात्रिम् इत्य् अभिधाय सः
ब्राह्मण्यास् तत्र कस्याश्चिद् वृद्धायाः प्राविशद् गृहं । 255
प्रतिपन्नाश्रया सा च कृतातिथ्या क्षणान्तरे
ब्राह्मणी समुपेत्य 'एवं सा 'अन्तर्दुःखा जगाद तं । 256

Digitized by Google